

106 . Mironești | Comuna: Goștinar | Județ: Giurgiu | Punct: Malu Roșu | Anul: 2007

Anul: 2007

Cod RAN: 103390.01

Perioade: Preistorie

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Hallstatt

Tipuri sit: exploatare/carieră

Categorii sit: Domestic

Autori: Daniela Panait, Marin Panait, Traian Popa, Cristian Schuster

Instituții: Universitatea "Spiru Haret", București, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Muzeul Județean "Teohari Antonescu", Giurgiu, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București

Rezumat

Amplasat pe un promontoriu (altitudine 82 m) al terasei din dreapta râului Argeș, situl de la Malu Roșu este flancat la N de acesta, la S de o vale care-l desparte de drumul județean, la E (spre satul Teiuș) de o vale puțin adâncă, iar la V de o alta mult mai pronunțată, delimitându-l de punctul Conacul lui Palade. Cercetările din 2007 au curpins o suprafață excavată de 144 m², constituită din șapte secțiuni și două casete. Materialul arheologic recuperat aparține, ca și cel din campaniile precedente manifestărilor culturale Brătești (?), Cernavodă I, Cernavodă III, Cernavodă II, Glina, Tei, Radovanu și Basarabi.

Raport

Amplasat pe un promontoriu (altitudine 82 m) al terasei din dreapta râului Argeș, situl de la Malu Roșu este flancat la N de acesta, la S de o vale care-l desparte de drumul județean, la E (spre satul Teiuș) de o vale puțin adâncă, iar la V de o alta mult mai pronunțată, delimitându-l de punctul Conacul lui Palade (fost C.A.P). În general, starea de conservare a sitului este medie, existând însă un proces de eroziune permanentă, în special în partea sa nordică, mai exact spre râul Argeș. Săpăturile arheologice au fost inițiate în 1989, fiind apoi continuate, cu unele întreruperi, începând cu anul 2002. Investigațiile din 2007, finanțate integral de Muzeul Județean, s-au derulat în perioada august-septembrie. Acestea au cuprins o suprafață excavată de 144 m², constituită din șapte secțiuni și două casete: S15 = S1/2007 (10 x 2 m), S16 = S2/2007 (10 x 2 m), S17 = S3/2003 (6 x 2 m), S18 = S4/2007 (8 x 2 m), S19 = S5/2007 (12 x 2 m), S20 = S6/2007 (10 x 2 m), S21 = S7/2007 (10 x 2 m), C6 = C1/2007 (2 x 2 m), trasată la S18 și C7 = C2/2007 (4 x 2 m), practică la S19. Materialul arheologic recuperat aparține, ca și cel din campaniile precedente manifestărilor culturale Brătești (?), Cernavodă I, Cernavodă III, Cernavodă II, Glina, Tei, Radovanu și Basarabi. Ceramica eneolitică, a perioadei de tranziție spre epoca bronzului, cea din Bronzul timpuriu, mijlociu și final se prezintă foarte fragmentară. Cu toate acestea, buzele, fundurile, apucăturile, torțile tubulare, cele în bandă lată etc., permit sesizarea unor tipuri de forme: cești, căni, castroane, străchini, oale globulare și altele. Decorul aferent culturilor menționate mai sus cuprinde după caz brăuri alveolate simple, altele alveolate și combinate cu creștături, brăuri duble, creștături pe buze și umărul vaselor, diferite motive geometrice. În S17, la ad. de 1,4 - 1,6 m, într-un strat subțire aparținând Bronzului timpuriu pre-Glina (de tipul București-Cățelu Nou), a fost găsit un vas în miniatură, posibil cu rost cultic, care prezintă în zona buzei mai multe perforații, grupate două câte două. Tot acolo, dar în c.1, a fost descoperit un idol antropomorf feminin fragmentar. Statueta reprezintă un personaj în poziție șezând. Analogii pentru acest tip de idol se găsesc în mediul Cernavodă II2. Pentru cultura Cernavodă III a fost identificată, tot în S17, la ad. de 1,8 - 2 m o vatră de foc (cu d. 0,9 x 0,8 m. Cel mai bogat material arheologic aparține Hallstatt-ului mijlociu, anume culturii Basarabi. O situație arheologică inedită pentru cercetarea noastră a apărut în S19, mai exact în extremitatea sudică a promontoriului. Aici a putut fi investigată mai întâi o aglomerare de fragmente ceramice (între -0,6 -0,9 m),

sub care s-a găsit o altă concentrare, între -0,9 -1 m, din care au putut fi întregite cel puțin trei vase. Au mai fost descoperite și alte artefacte, anume o dălțiță din piatră, un cuțitaș din fier și câteva fragmente de unelte din silex (lame, gratoare, burine). Începând cu -1,10 m a fost sesizat un strat de cenușă, gros de 0,60 m (în 2007 nu am atins încă limita inferioară a acestuia), în care s-a găsit o mare cantitate de oase de animale, între care și un de craniu de iepure (?) și o porțiune de coloană vertebrală, specifică unui animal de talie mijlocie. Posibil ca zona în cauză să fi fost locul unde, poate, se aduceau ofrande de carne și, dacă ținem seama de fragmentele ceramice identificate, mai cu seamă de la vase mici (cești, căni), și libații. O altă situație deosebită s-a ivit pe latura de NE-SE a promontoriului, unde s-a constatat existența unor elemente de fortificație, constând dintr-un val de pământ (surprins pe o lungime de cca. 12 m) și, după toate probabilitățile un șanț, astăzi parțial colmatat. În partea mediană a valului se află un miez de pământ ars (gros de 0,6 m), menit să-i asigure o rezistență sporită, tehnică de construcție tipică pentru populațiile hallstattiene. Trebuie precizat că inițial am considerat acest ansamblu defensiv ca aparținând geților, ale căror urme, este drept puțin consistente, le surprinsesem în campaniile arheologice mai vechi. Lotul Basarabi de ceramică recuperat, se prezintă destul de fragmentar. Totuși a putut fi restaurat un castron, descoperit în S19, c.5, la ad. de 1-1,20 m. Numărul buzelor (evazate, drepte și curbate spre interior), a fundurilor, apucătorilor, torților găsit, este destul de mare. Cât privește decorul recipientelor, acesta cuprinde aproape toate tipurile de ornament ale culturii Basarabi. (motive geometrice: romburi, triunghiuri, benzi, hașuri, spirale etc.; caneluri; aplicații plastice). Descoperirile inedite, pentru Malu Roșu, rezidă într-un cuțitaș din fier ($L = 0,075$ m, $l = 0,016$ m) și o fibulă din bronz fragmentară, din care se păstrează resortul-spirală cu terminația de formă triunghiulară, recuperată de la ad. de 0,70-0,80 m din c.4 al S15. În urma cercetărilor efectuate până în prezent, se poate concluziona că așezarea comunității hallstattiene se concentra, în principal, în jumătatea sudică a promontoriului.

Informații suplimentare online

[Raportul 3926 din cronica.cimec.ro](http://raportul3926.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.mapserver.cimec.ro)
